

இந்து வீரதங்கள்

சிவாத்திரிச் சிறப்பு

விரதங்கள்

Srikanthaluxumy. A
11/21, Inuvil West
Chunnakam

சிவராத்திரிச் சிறப்பு

பொன்னாலோகம்
ஏதுவுகளை கட்டி
ஏந்தால் ஏந்து
ஏதில்லை ஏதுவுகளை ஏதுவுகளை
ஏதுவுகளை ஏதுவுகளை ஏதுவுகளை
ஏதுவுகளை ஏதுவுகளை ஏதுவுகளை

குல. சபாநாதன்

பதிப்புரிமை 1971 விலை ரூபா 1.00 2=00

சமர்ப்பணம்

ஓம்

என் ணை

என் ரெடுத் து

சொல் லொ ணை த்

துன்பங்களை அனு

பவித்த ஞான்றும்

கல்வினனும் பல்

கடற் பிழைத்தும்

செல்வம் என்னும்

அல்லவிற் பிழைத்தும், நல்குர வென்னும் தொல்விடம் பிழைத்தும் வளர்த்தெடுத்து “முடுசாந்துக்குள் வீற்றிருக்கும் மேலைக்கரம்பன் முருகனையும்”.

என் தந்தையார் தொழில் நடாத்திய காலியிலுள் எ “ஹீமீஞ்சிசு

ச மே த சுந் த ரே ஸ் வரரையும்” இமைப்

பொழுதெனும் மறந்து நட வாதே

என, அறிவு ருத்தி இவ்

வு லக வர்ம் வை நீத்து

இறைவனடி சேர்ந்த என் அரு

மைத் தாயாரின் திருவடிகளைத் தலை

மேல் தாங்கி, அன்னூர் பாதாரவிந்தங்களில்

இச்சிறு மலரினை இருகைகளாலும் பணிவடனும்

மரியாதை யுடனும் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மேலைக்கரம்பன் குலசேகரம்பிளை இராசம்மா

பாட்டின் மத்துவம் என்று சொல்லுகிறோம். அதை வாய்ப்பாக மாற்றியிருப்பது பலிஞ்ஞாவில் கூறப்பட்டு கூடும். வாய்ப்பாக சொல்லுவது குப்பிகள் ஏதின்கால நிலையில் கூறுகிறன. ஏ. ராமச்சந்திரன் சிவமயம் பார்த்து கூறுபவரின் அனைத்துலக ஒருமைப் பாட்டினை ஆங்கில மொழியிலாக விளக்கும் சபை மஞ்சரியின் ஆசிரியரும், ஆத்மஜோதி எனும் பெயர் தாங்கேய ஆத்மீக மாத வெளியீட்டின் கெளரவ ஆசிரியரும், என் சமய வாழ்க்கையெனும் வனுந்தரத்தில் குளிர்தாநு நிழலாக விளங்குபவரும், பலனை எதிர்பாராது பணி புரிபவருமாகிய,

உயர் திநு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள்
அனித்த அனிந்துரை.

ஆதியரு ணுஸலப்பே ரற்புதலிங் கத்துருக்கொ
 ளாதிநான் மார்கழியி ஸாதிரையச் — சோதியேழு
 மீசனைமான் முன்னமர ரேத்திவழி பட்டநான்
 மாசிசிவ ராத்திரியா யற்று.

சிவராத்திரி விரதமானது மாத சிவராத்திரி, யோக சிவராத்திரி, பக்க சிவராத்திரி, நித்ய சிவராத்திரி, மாசி சிவராத்திரி, என ஐந்து விதத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும். இவற்றுள் மாசி மாதத்தில் அமர பட்ச சதுர்த்தியில், உபவாசமிருந்து துயில் நீக்கி நான்கு யாமங்களிலும் சிவபிரானை வழிபடும் விரதமே மிக மகிமை பொருந்தியதாகும். எனவே இவ்விரதம் மகாசிவராத்திரி எனப் போற்றப்படும்.

மேலே தரப்பட்டுள்ள பூர்மண மூர்த்தியால் அருளப் பட்ட பாடல் இதன் தொன்மையையும் மகிமையையும் அழகாக எடுத்துரைக்கின்றது. சிவ வழிபாட்டிற்குரிய முக

கிய தினங்களான மார்கழி திருவாதிரை, கார்த்திகை திருக் கார்த்திகை, மாசி சிவராத்திரி என்ற மூன்றுக்கும் இடையே உள்ள நெருங்கிய தொடர்பு மிகவும் நுட்பமான வானுல் சாஸ்திர ரீதியில் ஆராய்ச்சிக்குரியதாகும். ஒரு கற்பாந்த காலத்தில் உமாதேவியார் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்து சிவபெருமான் அருளைப் பெற்றதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. இன்றைய உலகமும் ஓர் ஊழிக்காலத்தை, உகாந்தாலத்தை நோக்கி சென்று கொண்டிருப்பதாக மேல்நாட்டுக் கீழ்நாட்டு அறிஞர்கள் பலர் கருதுகின்றனர். இதற்குப் பொருந்தப்போலும் பல கோடி மக்கள் இன்று இச் சிவராத்திரி விரதத்தில் கவனம் செலுத்துவதைக் காண்கின்றோம். இச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய சைவப் பெரியார் திருக்குல. சபாநாதன் அவர்கள் இக் குறுஞ்சுவடியை அச்சேற்றி நாடெந்கும் பரப்ப முன் வந்துள்ள தும் அரிய சிவத் தொண்டாகும். எந்த விரதத்தையும் அதின் அடிப்படைத் தத்துவத்தை நன்குணர்ந்து அனுஷ்டிப்பதே சிறந்த முறையாகும்.

இந் நூலைப் படிக்கும் அன்பர்கள் நற்பயன் அடைவார்கள் என்பது நம்பிக்கை. நூலாசிரியர்க்கு சிவபெருமானின் திருவருள் பூரண சுகத்தையும் ஆயுளையும் அளிக்க வேண்டுமென்பது எமது பிரார்த்தனை.

இப்பெரியார் தெவிபோன் மூலம் அளித்த அனிந்துரை யைக் கேட்டெடுதியுதவியவர் செல்வி. ஞானகல்யாணி குல. சபாநாதன்.

இப்பெரியார் தெவிபோன் மூலம் அளித்த அனிந்துரை யைக் கேட்டெடுதியுதவியவர் செல்வி. ஞானகல்யாணி குல. சபாநாதன்.

தைக்களமும் மான்மழுவும்
 வரதமுடன் அபயமுறும்
 மெய்க்கரமும் நாற்புயமும்
 விளங்குபணிக் கொடும்பூனுஞ்
 செக்கருறு மதிச்சடையுஞ்
 சேயிழையோர் பாகமுமாம்
 முக்கணிறை யாங்காண
 முன்னின்றே அருள்புரிந்தான்.

அரியும் யானும்முன் தேடும்அவ்
 அனற்கிரி அனல,
 கிரில் னும்படி நின்றதால்!
 அவ்வொளி கிளர்ந்த
 இரவ தேசிவ ராத்திரி
 யாயினது இறைவற்
 பரவி உய்ந்தனர் அன்னதோர்
 வைகலிற் பலரும்.

கந்தபுராணம்— அடிமுடி தேடு படலம்

சிவராத்திரி விரதம்

விரதங்களில் எல்லாம் சிறந்தது சிவராத்திரி. இது மாசி மாதம் தேய் பிறைச் சதுர்த்தசியில் சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதம்.

வேதங்களுள் சாமமும், யாகங்களுள் அஸ்வ மேதமும், மலைகளுள் மேருவும், நதிகளுள் கங்கையும், பூதங்களுள் ஆகாயமும், தேவகணத்தவருள் விஷ்ணுவும் முதன்மையாதல்போல, விரதங்களுள் சிவராத்திரி அதிக முதன்மையுள்ளது. சிவராத்திரிக்கு இனையாக வேரெரு விரதத்தை மதிப்பது பதியாகிய சிவபெருமானுக்கு இனையாகப் பிரமாதி தேவர்களை மதிப்பது போலாம்.

“ மறைகளிற் சாமம்; மகங்களிற் புரவி மகம்; மலைகளில் மக மேரு;

திறைபுனல் நதியிற் கங்கை; ஓர் ஜந்தாய் நிகழ்ந்த பூ தத்தின் ஆ காயம்;

முறைதெரி சுரரிற் கருமுகில் ஊர்தி முதன்மைபெற் றுயர்ந்ததே போல

அறைதரு விரதம் அனைத்தினும் உரைக்கும் அரன் இரவு அதிகம் என்று அறிமின்.

விங்கோத்பவ மூர்த்தி

காஞ்சி காம கோடிபீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் சிவராத்திரி மகிமையை இக்காலத்தவரும் ஏற் றுக்கொள்ளத்தக்க முறையில் விளக்கியுள்ளார்கள் :—

“ சிவாலயங்களில் ஈசுவரனுடைய சந்திதானத்தின் கர்ப்பக்கிருஹ விமானங்களுக்குப் பின்புறம் மேற்கு நோக்கி “விங்கோத்பவ” மூர்த்தியின் பிம்பம் இருக்கிறது.

விங்கோத்பவ மூர்த்தி என்பது பரமசிவனுடைய அறுபத்துநான்கு மூர்த்தங்களுள் ஒன்று. சிவனுடைய உருவம் மான், மழுவுடன் இருக்கிறது. சிரசும் பாதமும் கண்களுக்குப் புலப்படா. கீழே வராஹமூர்த்தி காணப்படுவார். மேலே ஹம்ஸமூர்த்தி காணப்படுவார். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத ஜோதி சொரூபமே இவ்விதம் விங்கோத்பவ மூர்த்தியாக நள்ளிரவில் விச்வஞாபம் எடுத்த நன்னள் சிவராத்திரி ஆகும். இப்பேர்ப்பட்ட ஒளிப் பிழம்பைக் காண பிரும்மா அன்னப்பட்சியாக ஆகாய மார்க்கத்தில் பறந்தும் மகாவிஷ்ணு வராக மூர்த்தியாகப் பாதாளத்தில் சென்றும், இருவரும் இறைவனின் அடிமுடி காண இயலாமல் தோல்வி அடைந்தனர்.

சகல பிரும்மாண்டமும் சிவலிங்க சொரூபம். பாதாளம் முதல் ஆகாசபரியந்தம் எல்லையற்ற ஆனந்தரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்படிகவிங்கத்திற்குச் சிவராத்திரி புனித நாளில் நான்கு காலமும் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அபிஷேகம் செய்வதற்குமுன், “இப்பேர்ப்பட்ட விங்கத்தின் சிரகில் பூரண சந்திரகலை இருக்கிறது. இச் சந்திரகலையினின்றும் அமிருதம் ஒழுகுகிறது. அதனால் பிரம்மானந்தம் உண்டாகிறது. சகல உலகமும் அந்த ஒளிமயமான லிங்க வடிவம்தான். அந்த லிங்கம் அமிருதத்தினால் நனைக்கப்பட்டுக் குளிர்ச்சி அடையும்போது, உலகம் முழுவதும் குளிர்ச்சி அடைகிறது” என்று தியானித்துப் பின்னர் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

நாம் யாரை அதிகமாக நினைக்கிறேமோ அப்போது அவராகவே மாறிவிடுவோம். சித்தத்தில் கொஞ்சம்கூடச் சலனம் இல்லாமல் ஆனந்த ரூபியான ஈசுவரனைச் சதா

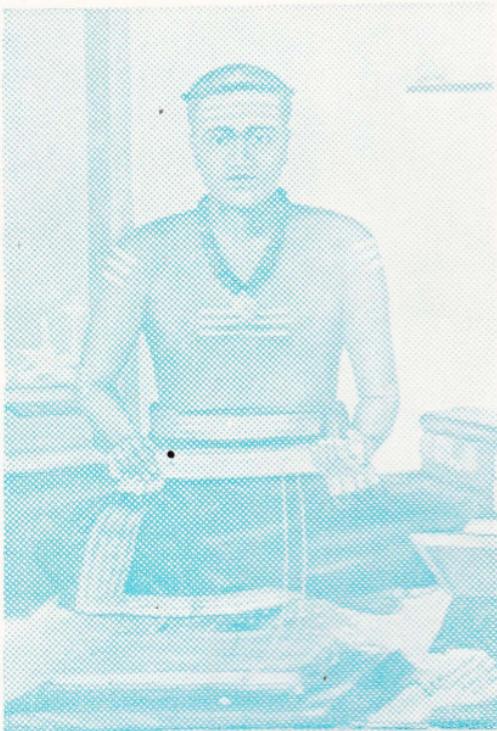
பீல்பீ ஆறுமுக நாவல் அவர்கள்

திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணி குறித்து

1872 - ஸ்

வெளியிட்ட வேண்டுகோள்

தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் இரண்டு இவ் விலங்கையில் உள்ளன. அவைகளுள் ஒன்றுகிய திருக்கோணமலைக்குச் சம்பந்தமுர்த்திநாயனர் திருப்பதிகமொன்றிருக்கின்றது. மற்றென்றாலும் திருக்கே
 தீச்சரத்துக்குத் திரு
 நாயனர் திருப்பதிகமொன்றும், சுந்தரமூர்த்திநாயனர் திருப்பதிகமொன்றும் இருக்கின்றன. இத் திருக்கேதீச்சரம் இவ் வடமாகாணத்தின் கணுள்ள மன்றங்கு அதிசமீபத்திலிருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ளது. இத் திருக்கேதீச்சரம் அழிந்து காடாகக்கிடக்கின்றதே! புதிதுபுதிதாக இவ் விலங்கையில்லைத்தனியோகோயில்கள் கட்டப் படுகின்றனவே! நீங்கள் இந்த மகாஸ்தலத்தைச் சிறிதும் நினையாத தென்னையே! இவ்விலங்கையில் இருள்ள விழுதிதாரிகள் எல்லாருள் சிறிது சிறிதாக உபகரிக்கினும் எத்துணைப் பெருந்தொகைப் பொருள் சேர்ந்துவிடும்! இதை நீங்கள் எல்லேருஞ்சிந்தித்து இத் திருப்பணியை நிறைவேற்றுவீர்களாயின் அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் உங்களுக்கு அனுக்கிரகங்கூடியார்'.

நினைத்தால் நாமும் அவ்விதமே ஆகிவிட முடியும். ஏற்றின விளக்கு காற்று இல்லாதபோது எப்படி ஆடாமல் அசையாமல் துல்லியமாய்ப் பிரகாசிக்கிறதோ, அதைப் போலவே, நம் மனத்தில் சலனம் இல்லாதபோது ஈசவர ஞாம் பிரகாசிக்கிறான்.

ஸ்ரீ சந்திர மௌர்ச்வரன்

ஸ்படிக விங்கழுர்த்தியான ஸ்ரீ சந்திர மௌர்ச்வரனை இந்தச் சிவராத்திரிப் புனித காலத்தில் உபவாசம் இருந்து இரவு கண் உறங்காமல் தியானித்து வழிபட்டால் சகல சௌபாக்கியங்களையும் அடைவோம்.”

“சிவராத்திரி” என்பது சிவபெருமானுக்குரிய இராத்திரி என்று கூறப்படும். திரிகணசத்தியை வற்புறுத் துவது மகா சிவராத்திரி என்பது கைவ சித்தாந்த சரபம் சிவஸ்ரீ ஈசானசிவாச்சாரியார் அவர்கள் கருத்து.

சிவராத்திரி நல் வாழ்க்கையைத் தவறாது அளிக்கும் என்பது சேங்காலிபுரம் பிரிம் மஸ் அனந்தராமதீக்விதர் கருத்தாகும். அவர் கூறிய அறிவுரை நன்கு சிந்திக்கத் தக்கது,

“உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜீவன்களும் சுகம் வேண்டும், துக்கம் வேண்டாம்” என நினைக்கின்றனர். படித்தவன், படிக்காதவன், ஏழை, பணக்காரன் என்ற வித்தியாச மில்லாமல் எல்லோருமே இம்மாதிரி நினைப்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால், சுகத்தை அடைவதற்கும் துக்கத்தைத் தடுப்பதற்கும் எது வழி” என்பதை எல்லோராலும் அறிய இயலாது. அந்த வழியை நமது முனிவர்கள் வேதங்களிலிருந்து தெரிந்து கூறுவதைக் கேட்பது நமக்குச் சுலபமாகும். முனிவர்கள் வேதங்களில் கூறியதைத் தாங்கள் செய்து பார்த்து நற்பயன்களை அனுபவித்துப் பிறகு நமக்குக் கூறியுள்ளனர். அந்த அனுபவங்களைக் கூறியிருக்கும்

நூல்களுக்கே ‘ஸ்ம்ருதி’ எனப் பெயர். இந்தப் புண்ணிய தினத்து நள்ளிரவில்தான் விங்க ரூபியாய் பூமியில் ஸ்ரீபரம சிவன் ஆவிர் பவித்தார். அதனால்தான் இதற்கு ‘மஹா சிவராத்திரி’ எனப் பெயர்.

விரதத்தின் சிறப்பு

இவ் விரதத்தின் சிறப்பைப்பற்றி ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனே பார்வதி தேவிக்குக் கூறுகிறார்:

மஹா சிவராத்திரிவிரதத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறவர்களுக்கு யம பயமில்லை. பல யாகங்களைச் செய்வதைக் காட்டிலும் இப் பண்டிகையை அனுஷ்டிப்பது மிகவும் புண்ணிய மாகும். சிவராத்திரி விரதத்தால் கிடைக்கும் நற்பயன்கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடங்கூடக்கிட்டாது. சிவராத்திரிக்கு ஒப்பான வேறு சிறந்த விரதம் எதுவுமில்லை. தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இந்தப் பண்டிகையைச் செய்கிறவன், சர்வ துக்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுவிடுவான். சர்வ மங்கலங்களையும் அளித்து, சர்வ அமலங்கலங்களையும் போக்க வல்லமையுள்ள விரதமாகும். இவ்வுலகில் எல்லாச் சுகங்களையும் அளித்து, பரலோகத்திலும் நல்ல சுகங்களையும் அளிக்கும். அழகுவாய்ந்த முகமுள்ள, பார்வதியே! இது சத்தியம்! இது சத்தியம்!

காட்டில் ஒரு வேடன் இரவில் மிருகங்களைப் பிடிப்பதற்காக பில்வ மரத்திலிருந்து கொண்டு தூக்கம் வராமல் இருப்பதற்காக, பில்வ தளங்களைப் பறித்துக் கீழே போட்டுக்கொண்டு இருந்தான். அந்த மரத்தடியில் புதைந்திருந்த சிவலிங்கத்தின் தலையில் அவை விழுந்தன. அதனால் அவன் நல்ல கதியை அடைந்துவிட்டான். அந்த வேடன், வேதத்தையோ யோகத்தையோ அறியாதவன். இவனே நற்கதியை அடைந்தான் என்றால் வேதத்தின் பெருமையைத் தெரிந்து செய்கின்றவர் சிறந்த நற்பயனை அடைவார்கள் என்பதில் ஐயமென்ன?

பஞ்சாட்சர மந்திரம்

இந்தச் சிவராத்திரி தினத்தில் சர்வ ஜாதியினரும் உபவாசமிருந்து இரவில் ஸ்நானம் செய்து, தமது வீட்டிலோ கோவிலிலோ ஸ்ரீ பரமசிவனுக்கு அபிஷேகம், அர்ச்சனை, நமஸ்காரம் ஸ்தோத்திரம் முதலியவற்றைப் பக்தியுடன் செய்வது வழக்கம். தம் வீட்டில் சிவனைப் பூஜீப்பவர்கள் கூட சிவராத்திரியன்று ஆலயத்துக்குச் சென்று சிவனைத்தரிசிப்பது வழக்கம். இந்தப் பரிசுத்தமான நாளில் ஒரு முறை பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஜபித்தால் கோடி முறை ஜபித்த புண்ணியமாகும்.

இம்மாதிரி மகத்தான பயனை யளிக்கும் சிவராத்திரி விரதத்தை யாவரும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். சிவ நாமத்தையாவது நிரம்ப ஜபிக்க வேண்டும். பரமசிவன் காலனைக்காலால் உதைத்து விரட்டியவனாகையால் இந்தச் சிவாராதனத்தைச் செய்கின்றவர்களுக்கு யமபயம் இல்லை. பாபங்கள் யாவும் நிச்சயம் விலகிவிடும். பரமசிவனுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாவார்கள்.

விரதம் ஏன்?

விரதம் அனுட்டிப்பது இக்காலத்தில் சுத்த பைத்தியக்காரரத்தனம் எனச் சில இளைஞர்கள் கருதுகின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் ஆழந்தகண்ற ஆராய்ச்சி யறி வில்லாதவர்களாய்ச் செம்மறி யாட்டுக் கூட்டம் போல ஒருவர் இடும் கோஷத்தை ஏனையோர் கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதேயாகும் விரதம் அல்லது நோன்பு அனுட்டித்தல் பிற சமயத்தவரிடமும் காணப்படுகின்றது. விரதம் வேறுபட்ட பல சமயங்களையும் இனைத்து நிற்கும் பொற்சங்கிலியாகும். இதற்றீர்கள் காப்பது விரதம் என்று ஒளவைப் பிராட்டியாரும் எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவான முறையிற் கூறினார். இலங்கையில் சர்வசமய ஒற்றுமைக்காக அரசாங்கம் முயன்று வருவது பாராட்டத்தக்கது.

ஆத்திகுடியின் அச்சாணி போலத் திகழும் இச்சிறு வாக்கியத்துக்குப் பலரும் பல்வேறு விதமாக உரைகண்டனர். உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமல் அவற்றைக் காப்பாற்றுவதே விரதமென்பது ஒருரையாகும். கொல்லா விரதம் குவலை மெல்லாம் பரவ வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கையினின்றேழுந்தது இவ்வரை. “‘விரதமாவது மனம் பொறி வழிப் போகாது நிற்றற் பொருட்டு உணவை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கட்டளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழி படுதலாகும்’” என்று ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் வர்கள் “இரண்டாஞ்சுவ விறு விடை” யிற் கூறியிருக்கின்றார்கள். விரதத்தைக் காப்பாயாக என்பதே இதன் பொருள். ‘காப்பது’ வியங்கோளாதற்கு இலக்கணம், இலக்கண நூலசத்துக் கண்டிலம். எனினும் அடியே னுக்குத் தமிழ்நிலுட்டிய ஆசிரியர் சிவங். கருணைய பாண்டியப் புலவர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய இலக்கணக் குறிப்பு ஒளவைப் பிராட்டியாரின் அமுத மொழியை நன்குணர உதவியது.

“உள்ளப் படுவன வள்ளி.....” எனுந் தொடக்கத்துத் திருக்கோவைச் செய்யுள் உரையின் மறப்பது என்பது வியங்கோள் என அரியதொரு நுட்ப இலக்கணக் குறிப்பினைப் பேராசிரியர் பெய்திருத்தல் கண்டின்புறுக. இதனையறியாதார் காப்பது என்னும் வியங்கோள்வினைக்குத் தத்தம் மனம் போனவாறு உரைகண்டிமுக்குற்றன ரெங்க. இப் பொழுது பலவாறு இடர்ப்பட்டுப் பெர்ருஞ்சைக்கப் படுகின்ற ‘ஆறுவது சினம்’ என்பதற்கும் இனிது பொருள்விளங்குதல் பெற்றும். இவ்வாத்திகுடி நூலில் ஒதப்பட்டுள்ள எல்லாஒழுக்கங்களும் உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறையாலும் முன்னிலை யேவலொருமை வாய்ப்பாட்டானே வந்து கொண்டிருப்ப, இவ்விரண்டு செய்யுள் மட்டும் ஆறுவது எனவும், காப்பது எனவும் வேறு வாய்ப்பாடுபோல்வனவற்றுற் காணப்

படுகின்றன. இனம் பற்றி இவையும் முன்னிலை யொருமை யேவல் வினைச்சொல்லாகவே நூலாசிரியர் கருதியிருத்தல் வேண்டுமென்பது தெற்றெனத் துணியக் கிடக்கும். இவ்வாற்றூனும் இவை முன்னிலை யொருமை யேவற் பொருள் பயக்கும் வியங்கோள் வினையாகக் கொள்ளுதலே தகுதி யுடைத் தென்பது கான்க. வியங்கோள்வினை ஜம்பால் மூவிடங்கட்கும் பொதுவினை; ஈண்டு இனம் பற்றி முன்னிலை யேவல் ஒருமை மேல் நின்றது. ஈண்டு வந்த வியங்கோள் விதித்தற் பொருளில் வந்தது. ஏவலும் விதித்தற் பாற் படுமாதலின் ஈங்கு விதித்தற் பொருளை ஏவற் பொருளை எனத் தெரிந்து கொள்க.

விரதம் என்பது என்ன?

இனி, விரதம் என்பதனை நோக்குவாம். அந்தக் கரணங்கள் பொறிவாயிலாற் புலன்களிற் செல்லாது தூயவாதற் பொருட்டு அனுட்டிக்கப்படுவது விரதம். திருக்குறளாசிரியர் இவ்விரதத்தைச் செவ்வனே தொகைவகைப்படுத்தி விரித்துக் கூறியிருத்தவின், அவர்தம் நூலினேயே ஈண்டு நோக்குவாம். இவ்வாசிரியர் துறவறப் பகுதியில் விரதத்தைத் தவழும் தவங்காத்தலும் என வகுத்து இவ்விரண்டற்கும் காரணமாகிய அருளுடைமையினை முதற்கண் விளக்கினார். புலால் மறுத்தலும் தவழும், தவமெனவும் ஏனைய அதிகாரங்கள் தவங்காத்தலெனவும் கொள்க. அந்தக் கரணங்கள் புலன்களிற் செல்ல து நிற்றற் குதவி புரிவது புலான்மறுத்தல் முதலாய தவங்களாம். பசித்துன்பம் பொறுத்தற் பொருட்டுப் பட்டினி கிடத்தலும் தவத்தின் பாற்படும்.

“உண்ணுது நோற்பார் பெரியர் பிறர் சொல்லு மினுஞ்சொ ஞேற்பாரிற் பின்”

என இஃது எடுத்தோதப்பட்டுள்ளது. மாந்தருள்மா க்கமாக விளங்கிய காந்தியடிகள் உண்ணுமையைப்

பன்முறை செய்து காட்டியதுமன்றி அதன் இன்றியமையாமையினையும் நன்கு விளக்கியுள்ளார்கள். கிறிஸ்துநாதரும் உண்ணுமை விரதத்தை மேற்கொண்டொழுகிய பெரியவராவர். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களும் உண்ணுமை விரதத்தை மேற்கொண்டொழுகிய தவரூனச் செல்வராவர்.

ஆகவே பிரதான மதங்கள் யாவற்றிலும் விரதம் அநுட்டித்தல் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. பல மதங்களையும் ஊடுருவிப் பின்னந்து நிற்கும் பொற்கம்பி விரதமாகும்.

நோன்புக்கும் பட்டினிக்கும், வேற்றுமையுண்டென் பதை “‘மனித வாழ்க்கையும்-காந்தியடிகளும்’” என்ற நூலில் விளக்கியுள்ளார் திரு. வி. க.. அவர்கள். “நோன்புக்கும் பட்டினிக்கும் வேற்றுமையுண்டு. நோன்பு உடலை வளர்க்கும்; பட்டினி உடலைத் தேய்க்கும். நோன்பு உடல் நலத்துக்கென அன்பால் காப்பது. பட்டினி வறுமையாலோ வேண்டுமென்றே, வேறு பலதீக்காரரணம் பற்றியோ உடல் வருந்தக்கொள்வது. உடலோம்பலுக்கு நோன்பு இன்றி யமையாதது. நோன்பு வயிற்றிலுள்ள பழைய நஞ்சை எரித்து, அன்றூடம் உண்ணும் உணவு சீரணமாகத் துணை புரிய உள்ளுறுப்புக்களைத் துலக்கித், தூய்மைப்படுத்தி, ஈரலுக்கு ஊக்கமுட்டி, குருதி ஓட்டத்தைச் செம்மைப் படுத்துவது.

காந்தியடிகளின் வாரநோன்பு உடலோம்பலுக்கெனப் பொதுவாகக் கொள்ளப்பட்டது. வேறு சிலபோழ்து அவர்கொண்ட உண்ண நோன்பு, மனிதர் பாலுள்ள விலங்கு நீர்மைகளைக் களையும் நோக்குடையது. காந்தியடிகளின் எளிய உணவும் நோன்பும் அவர் உடலைப் பொன்னெனப் பொலிவித்தன. அடிகள் உடலில் இளமை தவழ்ந்ததைக் காணலாம். விரதமானது தூல உடம்பினையும் அந்தக்கரணங்களையும் ஆன்மாவையும் செம்மைப்படுத்தும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய தற்றது போற்றி யுணின்”

எனும் தமிழ் மறை உடம்பில் வியாதி நீக்கம் ஏற்படுவதை விளக்குகின்றது. “‘ஓருவேளை யுண்போன் யோகி; இருவேளை யுண்போன் போகி’ எனும் பழ மொழியும் “‘மீதான் விரும்பேல்’ எனும் ஆன்றேர் அமுத மொழியும் இதனை வலியுறுத்தல் காண்க.

விரதத்தின் பயன்கள்

“உணவானது நமக்கு எப்போதும், எவ்வளவிலும் சத்தி என்ற மூட என்னமானது தைத்திரிய உபநிடத்தில் கண்

திரு. எஸ். சண்முகநாதன் வரெந்த சோழர் காலத்து நந்தி

டிக்கப்படுகிறது. “உண்ணப்படுவதால் மாத்திரமல்ல, பிற காலம் உள்ளேயிருந்து, நோயின் உருவாகி, உண்டவைன உண்ணுவதாலும், உணவானது உணவெனப்படும்” என்று கூறுகிறது. சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் உணவானது மனதின் தொழிலுக்கு மட்டில் ஆதரவு; உயிருக்கு ஆதரவா

யுள்ளது நீர்-ஜலம்-அப்பு என்றும் சொல்லியிருக்கின்றது. இது நான்மறைகளில் அரிதான கொள்கையுமல்ல. நீரையே உணவாகக் கொண்டு நோய்க் காலத்தைக் கழிக்கலாம் என்பது பொருள். “குடிக்கப்பட்ட நீர் மூன்றுக்காறுகப் பிரிக்கப்படுகிறது; அதின் மிகப் பருமனுண சத்து மூத்திர மாய் வெளிப்படுகிறது; நடுவான சத்து இரத்தத்தில் சேருகிறது. நுட்பமான சத்து உயிராகிறது” என்பது சாந்தோக்கிய உபநிடத் உபதேசம். “உலகில் எல்லாப் பொருளும் இம்முன்று விதமான சத்துக்களால் அமைந்தது” என்று உபவாஸ தத்துவம் என்ற நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார் டாக்டர் கி. லக்ஷ்மண சர்மா அவர்கள்.

“உபவாசத்திற்கு மேற்பட்ட ஓளடதம் இல்லை. ஆகையால் உபவாசமிருப்பது மிகுந்த புண்ணியம் அளிப்பதாம். உபவாசம் சக்தியில்லாதவனுக்குச் சக்தியளிக்கும்; புண்பட்டவனுக்குப் புன் ஆற்றும்; நோயாளிக்கு ஒளங்களமாகும். கோபிஷ்டனது கோபத்தை யகற்றும்; வறுமைப் பிணியால் அவதிப்படுபவனுக்குச் செல்வங் கொடுக்கும்; தேகத்தி ஆள்ள அழுக்குகளை நீக்குவதற்காகவும், இந்திரியங்களின் விஷயப்பற்று நீங்க ஒரு வேளை புசிப்பதையும் உபவாசமிருப்பதையும் விரதங்களாக மனிதர் கொள்கின்றனர்” என்று ஒரு நூலாசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

“உண்ணு விரதம் உடலின் பிணிபோக்கிப்
தின் கருத்து மீயும் திறம்”

என்பது அறநூல். விரதம் நம்முடைய உடம்பிலுள்ள நோய் நீக்கத்துக்கு இன்றியமையாதது என்பது இதுவரை கூறியவற்றுள் நன்கு புலப்படும். இயற்கைச் சிகிச்சை ஆதரவாளர் உபவாசத்துக்கே முதன்மை கொடுக்கின்றனர்.

விரதமும் உள்ளமும்

விரதத்தினால் மனம் எவ்வாறு தூய்மையடைகிறதென் பதைச் சிறிது நோக்குவோம். நாங்கள் வாழும் பிரபஞ்சம்

சாத்விக, இராசத, தாமதமென்னும் முக்குண வடிவாயிருக் கின்றதென அறிஞர் கண்டனர், சாத்விக குணத்துக்கு மோட்ச விருப்பமும் அமைதியும் இராசத குணத்திற்கு உலக விருப்பமும் உற்சாகமும், தாமத குணத்திற்குத் தீயவழியிற் செல்லுதலும் மயக்கமும் இயற்கைக் குணங்களாயிருக்கின்றன. இக்குணங்கள் யாண்டும் செறிந்திருப்பதால் உணவுப் பொருள்களிலும் செறிந்திருக்கின்றன. எனவே மனதை ஒருவழிப்படுத்த விடாத தாமத, இராசத குண உணவுப் பொருள்களை நீக்குதல் வேண்டும். தாவரப் பொருள்களிலும் உள்ளி, வெள்ளுள்ளி, அத்தி, செம்முருங்கை, வள்ளி, பச்சீ, மது, கொவ்வை, வெண்கத்தரிக்காய், எண்ணெய்ப் பிண்ணக்கு, பெரும் பீர்க்கு என்று சொல்லப்படும் இவைகளை உண்ணக்கூடாது என்று சைவ சமய நெறி எனும் நூல் விதித்துள்ளது. “ஆயுள், புத்தி, பலம், ஆரோக்கியம் சுகம், விருப்பம் இவற்றை வளர்ப்பனவும், இரசமுடையனவும் பச்சையுடையனவும் உரமுடையனவும் இன் பமளிப்பனவும் ஆன உணவுகள் சாத்வி கர்களுக்குப் பிரியமானவை. கசப்பு, புளிப்பு, உப்பு, கடுஞ்சுடு. காரம், உவர்ப்பு, ஏரிப்பு முதலிய குணங்களுடையனவும்; துங்பம், துயர், பிணி இவற்றைத் தருவனவுமாகிய உணவுகள் ராஜ சிகர்களுக்குப் பிரியமானவை. சமைத்து ஆறிப்போனதும், சுவையிழந்ததும், புளித்துப்போனதும், பழைய தும். உண்டு மிகுந்ததும், பூசைக்குதவாததும், ஆன உணவு எதுவோ அது தாமசிகர்களுக்குப் பிரியமானது * என்று பகவத் கிதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மக்கள் உடலமைப்பினை நோக்குமிடத்து, அது கடவுள் தியானத்துக்கு ஏற்றதாகவே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சிதம்பரத்தில் நடராசப் பெருமானை எவ்வாறு தரிசித்தார் என்பதை விவரிக்க வந்த சேக்கிழார், பெருமான்,

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள

அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்

சிந்தையே ஆகக் குணமொரு முன்றும்
 திருந்துசாத்து விகமோயாக
 இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமானந்த எல்லையில்
 தனிப்பெருங் கூத்தின் வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துள்
 திணைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

என்று அழகாகக் கூறியுள்ளார். தாமத, இராசத குணங்கள் கலவாத, சுத்த சாத்விக குணமே கடவுள் தியானஞ் செய்வதற்கு உகந்ததென்பது இதனாற் பெறப்படும். உண்டி சுருங்கலும் சாத்விகமான உணவு உட்கொள்வதும் விரதத் தின் பிரதான உறுப்புகளாகும். உபவாசத்தை நிறைவேற் றிப் பாரணம் பண்ணுதல் வேண்டும் என்பதைச் சமய நூல்கள் பெரும்பாலும் வற்புறுத்துவதைக் காணலாம்.

செய்வன யாவை?

காமங் கோப முதலிய குற்றங்களெல்லாவற்றையும் பற்றறக் கணைதல் வேண்டும்; தவருது வைகறையிலே நித் திரை விட்டெடுமுந்துவிடல் வேண்டும்; புண்ணிய தீர்த் தத்தை அடைந்து விழுதி, வில்வத்தடிமண், தருப்பை, கோமயம், திலம் என்பவைகளைச் சிரசிலே வைத்துக் கையிலே பவித்திரங் சேர்த்துச் சங்கற்பம் சொல்லி ஸ்நானம் செய்தல் வேண்டும். தியானம், செபம், பூஷை ஆலய தரிசனம், பிரதக்கிணம், புராண சிராவணம் முதலி யன விசேஷமாகச் செய்தல் வேண்டும்; திருக்கோயிலிலே இயன்றமட்டும் நெய்விளக்கேற்றல் வேண்டும்; அபிஷேகத் திரவிய, நெவேத் தியத்திரவியங்கள் கொடுத்தல்வேண்டும்; போசனம் பண்ணுமிடத்துச் சிவனடியார் ஒருவரோடா யினும் போசனம் பண்ணல் வேண்டும்; நித்திரை செய்யு மிடத்து, இரவிலே, கோமயத்தினாலே மெழுகப்பட்ட தரையிலே, தருப்பையின் மேலே கடவுளைச் சிந்தித்துக் கொண்டு, அதிகச்தராய் நித்திரை செய்து வைகறையில் எழுந்துவிடல் வேண்டும்; உபவாச விரத தினத்துக்கு முதற் றினத்திலே ஒரு பொழுது அபராணத்திலே போசனங்

செய்தல் வேண்டும். உபவாச விரத தினத்துக்கு மற்றை நாட்காலையிலேயே நித்திய கருமம் இரண்டும் முடித்துக் கொண்டு, மகேசுரபூசை செய்து, ஆறு நாளிகையுள்ள சுற்றத்தாரோடு பாரணம் பண்ணல் வேண்டும். பாரணம் பண்ணியபின், பகவிலே நித்திரை செய்யாது சிவ புராணங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். (பாரணம்-உபவாசத்துக்குப் பின் செய்யும் போசனம்) நெடுங்காலம் உபவாசம் அநுட்டிப்போர் தண்ணீரையாவது வெயிலில் வைத்த நீரையாவது அடிக்கடி உட்கொள்ள வேண்டும். உபவாசத்தை முடித்துச் செய்ய வேண்டிய பாரணம் எவ்வளவு முக்கியமானதென்பதை டாக்டர் கி. வக்ஷமண சர்மா அவர்கள் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பின் வருமாறு கூறுகிறார்கள்:— ஒவ்வொர் உபவாசத்தையும் முடித்துச் செய்ய வேண்டிய பாரணையை வர்ணிப்போம். உபவாசத்திற்கு இதுவே உயிரெனத்தகும். இதில் பிழை செய்வோர் உபவாசப் பயணியும் இழந்து துன்பம் அடைவார்.

இச்சிறு உபவாசங்களின் கடைசியில் இயற்கைப் பசிதானே வருவது அரிது. உயிர்த்தீயானது உணவை ஏற்கும் தொழிலை மறந்து கசடுகளைச் சாம்பலாக்கும் வேலையில் அமர்ந்திருப்பதால், பசிவர இடமில்லை. பசியை மெல்ல மெல்ல வளர்க்க வேண்டும்.

பாரணையின் முதற்படி மிகமிக இலேசான உணவில் மிகமிகக் குறைவான அளவு. இது பச்சை, இளங்காய் கறி, (பாகற்காய் தவிர) கனிந்த பழம், இளந்தேங்காயின் உள்ளிருக்கும் நீர், புளியாத மோர், ஊறினை அவல், இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றே ஒன்று. இப்படி முதல் ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்றே அந்நாள் முழுவதும்; இரண்டு அல்லது மூன்றுநாள் அதுவேயானால் நலமே. பசி திரும்புவதை நேர்க்கி அப்போதைக்கப்போது அளவை மட்டில் ஏற்றலாம். ஆனால் பாரணையின் இரண்டாம் நாள் பசி வெறி உண்டாகலாம். இது மிகவும் ஆபத்தானது. சிறிதும் இதற்கு இடம் கொடுக்

காமல் குறைத்தே உண்ணவேண்டும். அல்லது, இப்பசி கண்டபோது தன்னீரையே உண்டு அதனை விரட்டிவிட வாம். பின்பு சில நாளிகை சென்று மிதமாக உண்ணலாம்.

எனவே தீராத நோய் தீர்த்தற்காக உபவாசமிருப்ப வர்கள் கூட பாரணம் பண்ணுவதிற் கவனஞ் செலுத்த வேண்டுமென்பது பெறப்படும். விரத காலத்தில் கோயில் களிற் புராணம் படிக்கப் படுவதன் நோக்கம் விரதம் அனுட்டிப்போர் அக்காலத்தைக் கடவுள் தியானத்திற் பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதேயாகும். நாங் களாக வே புராணங்களைப் படிப்பது ஒரு முறை. ஆனால் கோயில்களுக்குச் சென்று புராணம் படிப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது இலகுவான வழியாகும். மேலும் கோயிலில் நடை பெறும் பூசைகளிலும் பங்குபற்றலாம். சிலர் தனிமையாக இருந்து சமய நூல்களைப் படிக்க விரும்புவதுமுண்டு.

மௌன விரதம்

இந்த விரதங்கட் கெல்லாம் சிகரமாய் விளங்குவது மௌன விரதம். மௌனம் என்பதற்கு முனிகளின் தன்மை என்று வட மொழியில் விரிவுரை கூறுவது வழக்கம். அதிக ஆனந்தமோ அதிக துக்கமோ அதிக கோபமோ ஏற்பட்டால் பேச முடியாத நிலை ஏற்படுகிறதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம் அல்லவா? மோனம் என்பது ஞானவரம் பென ஞானிகள் கண்டார்கள். ஓளவையார், தாழுமானவர் காளிதாசர், பர்த்தருஹரி, இராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சர், ரமண மகரிஷி, காந்தியதிகள் முதலியோர் வாழ்க்கையே மௌன விரதத்துக்குச் சிறந்த சான்றூருகும்.

பெயர் பெற்ற சில கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் மகாத்மா காந்தியைச் சந்தித்த பொழுது, அவர் படிப்படியாகத் தாம் அனுபவித்த மௌனத்தின் இயல்பைப் பின்வருமாறு வெளியிட்டார்: “நான் இப்பொழுது என்றைக்கும் நிலைத் துள்ள மௌனத்தையுடையவன் என்று சொல்ல முடியும். இரண்டுமாத காலமாக நான் மௌனமாக இருந்தேன்.

அதன் சக்தி இன்னும் குறையவில்லை. இப்பொழுதெல்லாம் ஒவ்வொரு நாள் மாலையிலும் நான் கடவுளைத் தொழும் பொழுது மௌனத்தை அடைகிறேன். எனக்கு மௌனம் உடலுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் அவசியமாய் விட்டது. முதலில் வேலையினால் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை நிவிரத்தித்துக் கொள்ள மௌனம் ஒரு படியாக ஏற்பட்டது. ஆனால் சிறிது காலம் நான் மௌனப் பழக்கம் பண்ணினபிறகு அதன் ஆத்ம பிரயோசனத்தைக் கண்டேன். கடவுளுடன் நான் கலந்துகொள்வதற்கு அதுதான் நல்ல தருணமென்று என் மனதில் திடீரென்று உதித்தது. நான் சுபாவமாகவே மௌனத்திற்கென்று அமைக்கப்பட்டுள்ளேன் என இப்பொழுது நினைக்கிறேன்.”

இராஜனும் காந்தியும்

இன்னெருமுறை சென்னை இராச்சியத்தின் முன்னாள் சுகாதார மந்திரி டாக்டர் இராஜன் அவர்கள் காந்திஜி யிடம் முன்று கேள்விகள் கேட்டார்கள்.

1. மௌன விரதம் அனுட்டிப்பதனால் இரத்த வேகத் தில் வித்தியாசம் ஏற்படுகின்றதா?

2. மௌன விரதம் இருந்து முடிந்த பின் காந்திஜி அதிக உற்சாகத்துடனும் அதிக சுறுசுறுப்புடனும் வேலை செய்கிறாரா?

3. மௌனவிரதம் அனுட்டிக்கும்போது தேகத்திற்குப் புதிய சக்தி ஏற்படுவதுபோற் புத்தியும் அதி தீட்சண்யப் படுகிறதா?

டாக்டர் இராஜனின் மேற்கண்ட கேள்விகளுக்குக் காந்திஜி அளித்த பதில் பின்வருமாறு:— “நான் பதில் சொல்லப் புகுழன் மௌன விரதம் அனுட்டிப்பதனால் எனக்குச் சிரமமுமில்லை முயற்சி செய்யவேண்டிய அவசியமுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பேசிப்பேசி

விவாதித்து விவாதித்து களைத்துப்போயிருப்பதால் மிக அவசியமாகப் பேசுவேண்டியிருக்கும்போது மாத்திரமே இப்போது பேசுவது என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இட்பொழுதெல்லாம் நான் அதிகமாகப் பேசுவதே இல்லை. யாராவது என் வேலை சம்பந்தமாக என்னைப் பார்க்க வந்தால் பேசுவேன். சிவகிராம ஆசிரமத்தில் நோய்ப்பட்டிருப்பவர்களுடனும், என் உதவியை எதிர்பார்ப்பவர்களுடனும் மாத்திரமே பேசுவேன். மற்றச் சமயங்களில் யாருடனும் பேசு மாட்டேன். மேலும் ஆசிரமவாசிகள் பிசகாக நடந்து கொள்ளும்போது எனக்குக் கோபமும் வருகிறது. ஆனால், மெளனமாக இருப்பதனால் அந்தக் கோபத்தை வெல்லச் சௌகரியமாக இருக்கிறது. டாக்டர் கேட்ட மூன்று கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லுகிறேன். நான் மெளனவிரதம் அனுட்டிப்பதனால் இரத்த ஒட்டம் குறைவுபடுகிறது. டாக்டர்களும் கூடிய விரைவில் மெளனவிரதம் அனுட்டிக்குமாறு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள்.

2. மெளன விரதம் அனுட்டிக்கும்போது மனதிற்குச் சாந்தி ஏற்படுகிறது. அந்த விரதத்தை அனுட்டிக்காமற் போனால் அந்த மனை சாந்தி ஏற்படுவதில்லை. மெளன விரதம் அனுட்டிப்பதென்று சங்கற்பம் செய்து கொள்வதே மனதிற்குச் சாந்தி கொடுக்கிறது. மனதிலிருந்து ஒரு சமை நீங்கியது போல தோன்றுகிறது. என்னுடைய அனுபவத்தில் மெளன விரதம் நரம்புகளுக்கு மருந்துகளால் அளிக்கமுடியாத சிரம பரிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது என்று தோன்றுகிறது எனக்கு நல்ல தூக்கமும் வருகிறது.

சிறைகளிற் கைதிகள் மனிதர்களுடன் பழக முடியாமலும் தனியாக வைக்கப்பட்ட டிருப்பதனாலும் மெளனமாக இருந்து பைத்தியம் பிடித்தவர்களைப்போல் ஆவதை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். அது பலாத்காரத்தினால் மெளனமாக விருப்பது. ஆனால் நாம் விரும்பும் தேக சௌக்யம் ஏற்பட வேண்டுமானால் மெளன விரதத்தில் ஓர் ஆசை ஏற்படவேண்டும். ஆகவே யாரும் தேக ஆரோக்கியம் ஏற்படுகிற தென்

பதற்காக இஷ்டமில்லாமல் மெளன் விரதம் இருக்கவேண்டாம். மெளன் விரதத்தை அனுட்டிக்கும்போது மனம் எவ்வாறு தெய்வீக சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருக்க வேண்டுமென் பதையும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலன்களையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எழுதவில்லை. கேட்ட கேள்விகளுக்கு மாத்திரம் பதில் எழுதினேன்று தெரிவித்துக் கொள்ள கிரேன்.”

தக்ஞ முர்த்தம்

சொல்லரிய செயலை ஒருசொல்லால் உணர்த்தியது மெளன் நிலையிற்றுஞ் என்பதனை மெளன் குரு வணக்கத்தில் தினைத்த தாயுமானசுவாமிகள் மிக அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

துங்கமிகு பக்குவ சநகன் முதல் முனிவோர்கள் தொழுது அருகில் வீற்றிருப்பச் சொல்லரிய செயலை ஒரு சொல்லால் உணர்த்தியே ஸ்வருபானுபூதி - காட்டிச் செங்கமல பிடமிசைக் கல்லா லடிக்குள் வளர் சித்தாந்த முத்தி முதலே சிரகிரி விளங்க வரு தக்ஞ முர்த்தியே சின்மயானந்த குருவே !

சநகர், சநந்தனர், சநாதனர், சனற்குமாரர் ஆகிய ஈரிருவருக்கும் கல்லாவின் கீழிருந்து அறம் போதித்த கபாலி, பேசுவதைக் காட்டி ஒம் மெளன மே பேருண்மைகளை யுணர்த்தச் சிறந்த சாதனமாகும் என்பதைத் தம் செயலாற் காட்டியுள்ளார். மெளனத்திலேதான் பரம்பொருளை விளக்க முயன்றது வேதம். வேதம் கடவுளைக் கண்டு நானித் துலை குளிந்து மெளனத்தையடைந்தது என்று குறிப்பிடுகிறது கைவல்ய நூல், கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் ஞானத்தின் படிகளாகக் கருதப்படும். நிட்டை கூடிய விடத்துப் பேச்சிற்கு இடமில்லையல்லவா? மெளனமாக விருப்பது இலகுவில் மக்கட்கு வாய்த்துவிடும் காரியமன்று. “சிந்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற திறம் அரிது”

என்று தாயுமான சுமிகளே தீர்ப்புக் கூறுவார்களானால் அத்தகைய உயர்நிலையை யடைதல் எளிதன்று.

“எம்மா ஸ்ரீவதற வெம் பெருமான் யாது மின்றிச் சும்மா விருக்க வொரு சூத்திரந் தானில்லையே”
எனவும்

“சொல்லும் பொருஞுமற்றுச் சும்மா விருப்பதற்கே அல்லும் பகலு மெனக் காசை பராபரமே”

எனவும்

“ஐயா அருணகிரி யப்பா வுனைப் போல

மெய்யாக வோர் சொல் விளம்பினர் யார்” எனவும் ‘சும்மாயிரு’ வென்பதனையே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா விரு சொல்லற வென்றலுமே
அம்மா பொருளோன்று மறிந்திலனே,”

என்பது அருணகிரிப் பெருமானின் அருள்வாக்கு. இனி வள்ளுவர் வகுத்த நெறியும் இறுதியில் சும்மாவிருக்கும் நிலையினையே தூங்காமற் றாங்கும் நிலையினையே மக்கள் அடைய முயல வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகின்றது. புலான் மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செய்யவருவது தவம். இது, மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற் பொருட்டு விரதங்களால் உண்டிச்ருங்கலும் கோடைக்கண் வெயில் நிற்றலும் மாரியிலும் பனியிலும் நீர் நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றூல் தம்முயிருக்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களை யோம்புதன் என்பர் பரிமேலழகரும் இங்ஙனம் நோற்றலால் ஒருவன் தன் னுயிரைத் தனக்குரியதாகப் பெறுவன். அங்ஙனம் நிற்கு மிடத்துக் கூடாவொழுக்கம், கள்ளல், பொய்மை, வெகுளி இன்ன செய்தல், கொலை முதலிய பல தாக்கல்கள் வாசனை பற்றி வந்து தாக்கும். தாக்குழி அவ் வெல்லைக்கண் தாம் மேற்கொண்ட தவத்தைத் தமக்கு ஐயுற நின்றுற்றலால்

தளர்ச்சி தொன்றிக் கைவிட வேண்டுவது போற் ரேன்றும். தோன்றுங்கால் கூடாவொழுக்கம் முதலியவற்றைக் கடிந்து அவற்றால் தம் தவம் அழியாமல் காத்தல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் கூடாவொழுக்கம் முதற் கொல்லாமையீருக்க கூறப்பட்டன தவம் அழியாமற் காத்தலன்றி யோக நூலா சிரியர் பதஞ்சலியார் கூறுமாறுபோலத் தவத்திற்குக் காரணமல்ல என்பதைக் குறிப்பித்தற் பொருட்டு ஆசிரியர் வள்ளுவனுர் அவற்றைத் தவத்தின் பின் வைத்துக் கூறினார். யோக நூலார் அவற்றை இயமமெனத் தொகுத்துக் கூறுவர். யோக நூலார் அவற்றை இயமமெனத் தொகுத்துக் கூறுவர்.

முதற்கண் இல்லறத்தில் பிற உயிர்கண் மேலுள்ள அங்கு, அருள்களால் கூடாவொழுக்கம் முதலியன மேற்கொள்ளப்படும். ஆனால் அவை அங்கு மறக்கப்படுவதில்லை. நினைப்பின் கண் இருத்தலன்றியும் முற்றூகச் செய்யப்படுவதற்கு முடிவன வுமல்ல. செய்துகொண்டு வரும் அளவிற்கேற்ப, தவத்தின் கட்ட பற்றுண்டாகிற் தவம் மேற்கொள்ளப்படும். பின் தம்பாற் கிடந்த கூடாவொழுக்கம் முதலியன தவத்தின் வலியால் முற்றூக ஒழிக்கப்படுகின்றன. அருளுடைமையும் புலால் மறுத்தலும் துறவறத்திற்குக்காரணம் என்பது துறவறத்தின்கட்ட கூறப்பட்டனவாயினும் அவை இல்லறத்தின் ஒளிப்பெனவும் கொண்டு, அவை இல்லறத்தார்க்கும் உரிய வெனக் கொள்க. ஆசிரியர் வள்ளுவர் தவம் என்றது யோகத் தின் எட்டுறுப்புக்களுள் இரண்டாம் உறுப்பாகிய ஐவகைப் பட்ட நியமத்தில் வகையாகிய தவத்தியமத்தையே யன்று. யோகத்தின் எட்டுறுப்புமாமெனக் கொள்க. இங்ஙனம் “ஐம்புல வேடின் அயர்ந்தனை” என மெய்கண்ட நாயகுரும் தவமெனும் பெயரால் யோகத்தைக் குறித்திருத்தல் ஈண்டுக் கவனிக்கற்பாற்று. நிற்க,

முன்னர்க் குறிப்பிட்டவாறு தவங் காக்குமிடத்து அதன் பயனைகிய ஞானமுண்டாகும். ஞனமாவது வீடுபயக்கும் உணர்வென்பர் பரிமேலழகர். முதற்கண் தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதல் இலவாத் தன்மையடையன வென

உணர்ந்து, புறமாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் உளதாம் பற்றினை அவற்றின் நிலையை நோக்கித் துறந்து பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் ஐயந்திரிபகற்றி ஒரே வழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண் மேற் பழைய பயிற்சி வயத்தான் நினைவு செல்லாது மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறிந்தவிடத்து அளனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒரு நிலையமே இயல்புண்டாகும். இது வீடுபேரூகும். எனவே விரதங்காப் பதின் முடிந்த பயன் வீட்டைதலாதலின் இச்சிறு சொற்றே டரை ஒவ்வொருவரும் மனதிற் படியச் செய்து அதன்படி ஒழுகவேண்டும்.

காப்பது விரதம் என்னுஞ் சொற்றேடருக்குப் பொருள் விரிக்கின் ஒருவனுடைய அறிவு எவ்வளவுக்கு ஆழ்ந்தகன்று செல்லுமோ அவ்வளவுக்கு அகலவுரை எழுத அஃது இடங்கொடுத்து நிற்கும். ஒருவன் அறிவு வளர வளர அவ்வறிவு வளர்ச்சிக்கேற்பப் புதுக் கருத்துக்களையும் இச்சிறு வாக்கியத் திற் கண்டானந்தமுறுகின்றன. இதுவே அருள்வயப்பட்டாரின் மணிவாசகங்கட்கும் ஏனைத் தனிப்புலமை யுடையாரின் வெளிற்றுரைக்கும் வேற்றுமையாகும். அருளுடையார் மாட்டெழும் அருண்மொழிகள் சிறியவாயினும் பயிலப்பயில அறி வொளிகான்று புத்தம்புதிய கருத்துக்களை யெழுப்பி ஒருவன் உள்ளத்தைக் கொள்ளோ கொண்ட வண்ணமாயேயிருக்கும். இவ்வருண் மொழிகளை யருளிச்செய்தவர்கள் எல்லாரும் அவற்றின் வழியொழுகின்றோவர். ஏன்யோர் அவற்றின் உண்மயினைக் காண முயன்று கொண்டிருப்பவராவர்.

மக்களாய்ப் பிறந்த நாம் உண்ணுவிரதம் அனுட்டித்து மௌன விரதம் பூண்டு சும்மாவிருக்கும் நிலையினைடைய முயல்வோமாக.

சைவசமய விரதங்கள்

நம் சைவ சமயத்துக்குரிய விரதங்களையும் பார்னை பண்ணும் முறையினையும் இரண்டாஞ் சைவ வினாவிடை நன்கு

விளக்கிக் காட்டுகின்றதாதலின் அதனையே ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுதும்:—

சோமவார விரதம், திருவாதிரை விரதம், கேதார வீரதம், உமாமகேசர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், கலியாணசுந்தர விரதம், சூல விரதம், இடப விரதம், பிரதோஷம் எனும் ஒன்பதும் சிவ விரதம் எனவும், சுக்கிர வார விரதம், ஐப்பசி யுத்தர விரதம், நவராத்திரி விரதம் எனும் மூன்றும் தேவி விரதம் எனவும், சுக்கிர வார விரதம், விநாயகசதுர்த்தி விரதம், விநாயக சட்டி விரதம் எனும் மூன்றும் விநாயக விரதம் எனவும், சுக்கிரவார விரதம், கார்த்திகை மாத விரதம், கந்தசட்டி விரதம் என மூன்றும் சுப்பிரமணிய விரதம் எனவும், மங்கலவார விரதம், சித்திரைப் பரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணி விரதம் என்னும் மூன்றும் வைரவ விரதம் எனவும், செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் வீரபத்திரக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதம் வீரபத்திர விரதம் எனவும் நாவலரவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். விரதம் அநுட்டிப்பவர் அவ்விரத தினத்தில் எவ்வெவை களைச் செய்தல் வேண்டும் என்பதையும் அவர்களே விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருத்தலின் அவற்றையும் ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதும்.

சிவராத்திரி விரதமாவது, மாசி மாசத்துக் கிருஷ்ணபக்ஞ சதுர்த்தசி திதியிலே சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில், உபவாச்ஞ செய்து, நான்குயாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவழைசை செய்தல் வேண்டும். நான்குயாம பூசையும் அவ்வக்காலத்திற் செய்வது உத்தமம்; ஒருகாலத்திற் சேர்த்து செய்வது மத்திமம். பரார்த்தம் ஆன்மார்த்தம் என்னும் இரண்டினும், சிவராத்திரி நான்குயாம பூசையிலே குரியதேவர் முதலிய பரிவாரங்களுக்குஞ் சோமாஸ்காந்தமூர்த்தி முதலிய மூர்த்திகளுக்கும் பூசை செய்ய வேண்டுவதில்லை. பரார்த்தத்திலே மகாவிங்க முதலிய மூலமூர்த்திகளுக்கும் ஆன்மார்த்தத்திலே மகாவிங்கத்துக்கும் மாத்திரம் பூசை செய்யக்கடவர்.

பரார்த்தம் ஆன்மார்த்தம் என்னும் இரண்டினும் விநாயகக் கடவுளுக்கு மாத்திரம் நான்கு யாமமும் பூசை செய்யலாம். சண்டேசர பூசை நான்கு யாமமுஞ் செய்தல் வேண்டும். சிவபூசையில்லாதவர், நித்திரையின்றி, ஸ்ரீபங்குசாக்ஷர செபமுஞ் சிவபுராண சிரவணமுஞ் செய்து, நான்குயாமமுஞ் சிவாலய தரிசனம் பண்ணல் வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; நீரேனும் பாலேனும் உண்பது மத்திமம்; பழம் உண்பது அதமம்; தோசை முதலிய பணிகாரம் உண்பது அதமாதமம். சிவராத்திரி தினத்திலே இராத்திரியிற் பதி னன்கு நாழிகைக்குமேல் ஒருமுகூர்த்தம் விங்கோற்பவ காலம். நான்குயாமமும் நித்திரை யொழிக்க இயலாதவர் விங்கோற்பவகாலம் நீங்கும் வரையுமாயினும் நித்திரை யொழித்தல் வேண்டும். இக்காலத்திலே சிவதரிசனஞ் செய்வது உத்தமோத்தம புண்ணியம். இச்சிவராத்திரி விரதன் சைவசமயிகள் யாவராலும் ஆவசியகம் அநுட்டிக்கத் தக்கது” இவ்வாறு கூறுகின்றார் ஈழநாட்டுத்த சைவ சமயபானுவாகிய ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் சைவ விடு விடை இரண்டாம் புத்தகத்தில்

இவ்வாறு இராக்காலத்தைக் கழித்து அதிகாலையில் நித்திய கடன்களை முடித்து ஆலைய வழிபாடு செய்து எட்டு நாழிகைக்கு முன் சிவன்டியாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் பாரணஞ் செய்தல் வேண்டும். பாரணஞ் செய்த அத்தினத் தில் சிவபுராண சிரவண முதலிய சற்கருமங்களைச் செய்து கொண்டு பகலுறக்கமின்றியிருத்தல் வேண்டும். அன்று பகலில் உறங்குவோர் ஆரண்மறையோர் தம்முள் ஆயிரம் பேரையாதுங் காரணமின்றிக் கொன்ற கடும்பழியடைவ ரென நூல்கள் கூறும்.

சிவராத்திரி விரதமனுட்டிப்போர் முதற்றினம் ஒரு போதுண்டு மனந் தூயராய்த்துயின்று விடியற் காலத்தில் எழுந்து நித்திய கருமம் முடித்துச் சிவாலயத்துக்குச் சென்று சிவபிராணை வழிபட்டு அவ்விடம் விட்டு நீங்கி ஈன சாதியா

ருடன் பேசாமலும் அவர்களைப் பாராமலும் வீடு சென்று உச்சிக்காலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து அனுட்டானம் முடித்து விதிப்படி நான்கு யாமத்தும் மெய்யன்போடு சிவபூசை செய்யக்கடவர். அவ்வாறு பூசை செய்யும்போது விசேஷ மாக முதற் சாமத்திற் பஞ்ச கெளவியத்தினாலும், இரண்டாஞ் சாமத்திற் பஞ்சாமிரதத்தினாலும், மூன்றாம் யாமத்தில் தேனாலும், நான்காம் யாமத்திற்குக் கருப்பஞ்சாற்றினாலும், அபிஷேகங் செய்யவேண்டும். முதற் சாமத்திற் சந்தனக்குழம்பும், இரண்டாஞ் சாமத்திற் பச்சைக்கற்ப பூரச்சுண்ணமும், நான்காம் யாமத்திற் குங்குமமுஞ் சாத்தல் வேண்டும். முதற்சாமத்தில் வில்வமேனுந் துளசியேனும், தாமரையேனும், இரண்டாஞ் சாமத்தில் தாமரை மலரேனும் துளசியேனும், மூன்றாஞ் சாமத்திற் சண்பக மலரேனும் வில்வமேனும், நான்காஞ் சாமத்தில் நந்தியாவர்த்த மலரேனும் வில்வமேனுஞ் சாத்தல் வேண்டும், வில்வம் நொச்சி மாவிலங்கை முட்கிஞாவை விளா இவற்றின் பத்திரங்களை முக்கிணையாகக் கொய்து நான்கு யாமத்துஞ் சாத்தலாம். முதற் சாமத்தில் முற்கான்னமும், (முற்கம்பயறு) இரண்டாஞ் சாமத்தில் பாயசான்னமும், மூன்றாம் யாமத்தில் திலான்னமும் (திலம்) நான்காம் யாமத்திற் சுத்தான்னமும் நிவேதித்தல் வேண்டும். நான்கு யாமத்திலும் சுத்தான்னமும் நிவேதிக்கலாம். பின்னர்த் தூபதீபங்காட்டி வில்வம் நொச்சி மாவிலங்கை முட்கிஞாவை விளா முதலியவற்றின் பத்திரங்களால் அருச்சித்துப் பலவாறு ஸ்தோத்திரங் செய்து பிரதக்ஷிண நமஸ்கார முதலியன செய்து, சந்திதியினின்று “எம்பெருமானே! சிறியேன் செய்த இப்பூசையையேற்றுக் கிருபா நோக்கஞ் செய்தருள் வேண்டும்.” எனப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

நோற்றுப் பேறு பெற்றேர்

இவ் விரதத்தை நோற்றதனால் திருமால் பிரணத்துவம் சிவனருளால் அடைந்தார். பிரமன் படைப்புத் தொழிலைப் பெற்றுன். இந்திரன் கேவருலகுக்கு அரசனாலன். இருடியர்

கள் இறைவன் து திருவடிப்பேற்றை அடைந்தார்கள். குபேரன் நிதிச்செல்வன் ஆனன். வருணனும் வாய்வும் அதி சயிக்கத்தக்க சக்தியைப் பெற்றார்கள். கன்மாடபாதன் என்னும் அரசன் கவுதம முனிவர் உபதேசப்படி இவ்விரதத்தை நோற்று பிரமகத்தி தோஷமும் சாபமும் நீங்கப் பெற்று தனது நகர் சேர்ந்து வாழ்ந்து ஈற்றில் சிவகதியுற்றுன்.

வேடன் கதை

வேடன் ஓருவன் புலிக்கு அஞ்சி ஒரு வில்வமரத்தின் மீது ஏறினான். புலி கீழே இருந்த பயத்தால் மரக்கொம்பிலே இரவெல்லாம் உண்ணைமலும், உறங்காமலும் சிவராத்திரி என்பதை உணராமலும், வில்வ இலைகளைக் கிள்ளி அம்மரத்தின் கீழ் ஏறிந்து கொண்டிருந்து மறுநாள் இறந்தான். சிவராத்திரியில் ஊன் உறக்கம் இன்றி இருந்த பலத்தால் அவன் சிவலோகம் அடைந்து மகிழ்ந்தான்.

புலீச்சி கதை

புலீயர் குலத்தவள் ஒரு கிழவி நோயால் வருந்தி சிவராத்திரி தினத்தில் ஊனின்றிப் பிச்சை கேட்க, வழிப்போக்கன் ஒருவன் ஒரு வில்வ இதழை அவளிடத்தே ஏறிய அவள் அதை எடுத்துப் பக்கத்திலெறிந்தாள். அது வில்வம் பக்கத்திருந்த ஒரு லிங்கத்தின் மேல் விழுந்தது. அந்த புண்ணியச் செயலால் அவள் சிவபதம் அடைந்தாள்.

பிரமனும் திருமாலும் தேவர்களும் பெரு நெருப்பால் அழிகின்ற சங்கார காலத்தில் நடன மூர்த்தியும் உமாதேவி யும் மகிழ்ந்திருந்தார்கள். அப்போது தேவி இறைவனைப் பூசித்து “சம்புவே” நீ முன்பு சங்காரம் செய்து மீளப் படைக்கும்போது நான் இரவெல்லாம் உன்னை என் இதய கமலத்தில் போற்றி வழிபட நீ எனக்கு அருள் புரிந்தாய். எவ்வெவர் இந்நான்கு விதமான சிவராத்திரி ஜாமங்கள் நான்கிலும் உமது கழலைப் போற்றி அருச்சிக்கின்றார்களோ

அவர்கள் மண்மிசைப் போகங்களுடன் வாழ்ந்து உமது திருவடியைக் கூடும்படி அருள் புரிவாயாக. அவர்கள் எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் அவர்களுக்குக் கைகூடும்படி திருவருள் புரிவாயாக’’ என்று விண்ணப்பஞ் செய்து அங்ஙனமே வரம் பெற்றுத் தானே முதல் முதல் இவ் விரதத்தை நோற்று இறைவன் அருகில் ஆனந்த உருவாய் அமர்ந்தாள்.

விநாயகர், முருகர், வீரபத்திரர், ஜயநார், கணத் தலைவர்கள், நந்தி, பிருங்கி, மாகாளன் ஆகியோர் இவ்விரதத்தை நோற்று அரிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள்.

திருமாலும் பிரமனும் அகந்தை கொண்டு ஒருவரோ டொருவர் பகைமை ழண்டு போர் செய்ய, இறைவன் சோதி வடிவாய் எதிர் நின்றார். அந்த சோதியின் அடியையும் முடியையும் பன்றியுருவெடுத்தும் அன்னப்பறவை வடிவெடுத்தும் எண்ணிலாத காலம் இருவரும் தேடிக்காணது வருந்தினர். பின்னர் சிவநிசியில் இறைவனது திருவடியை இவர்கள் அருச்சிக்க இறைவன் வெளிப்பட்டார். இருவரும் அவரைத் துதித்து வணங்க அவர்கள் மட்மையாற் செய்த அபராதத் தைப் பொறுத்து அவர்கள் விரும்பிய வரங்களைத் தந்து இறைவன் மறைந்தார். அத்தகைய பெருமானது விரதமாகிய சிவராத்திரி விரதத்தின் பெருமையைச் சொல்லுதற்கு என்னல் முடியாது, எனது குரு வியாசராலும் முடியாது, யோகீஸராம் சனற்குமாரராலும் முற்றும் சொல்ல முடியுமோ முடியாதோ! நந்திதேவர் இவ்விரதத்தின் மேன்மையைச் சிவபெருமான் உரைக்கக் கேட்டார்.

திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணியில்
ஆட்மபரமின்றி அருந்தொண்டாற்றிய சைவப்பெரியார்
உயர்திரு. சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள்
நூற்று அடியேனுக்கணுப்பிய திருமுகப் பிரதி இது ஒருப்பு
நூற்று அடியேனுக்கணுப்பிய திருமுகப் பிரதி இது ஒருப்பு

கீத கோக் ராமாயண பாடிகூடும் கீதம் கந்தவனிம்
தாந்தாமிம்டு ராமவிதூ நூற்று அடியேனுக்கணுப்பிய திருமுகப் பிரதி இப்பகு மாதம் 10 வ

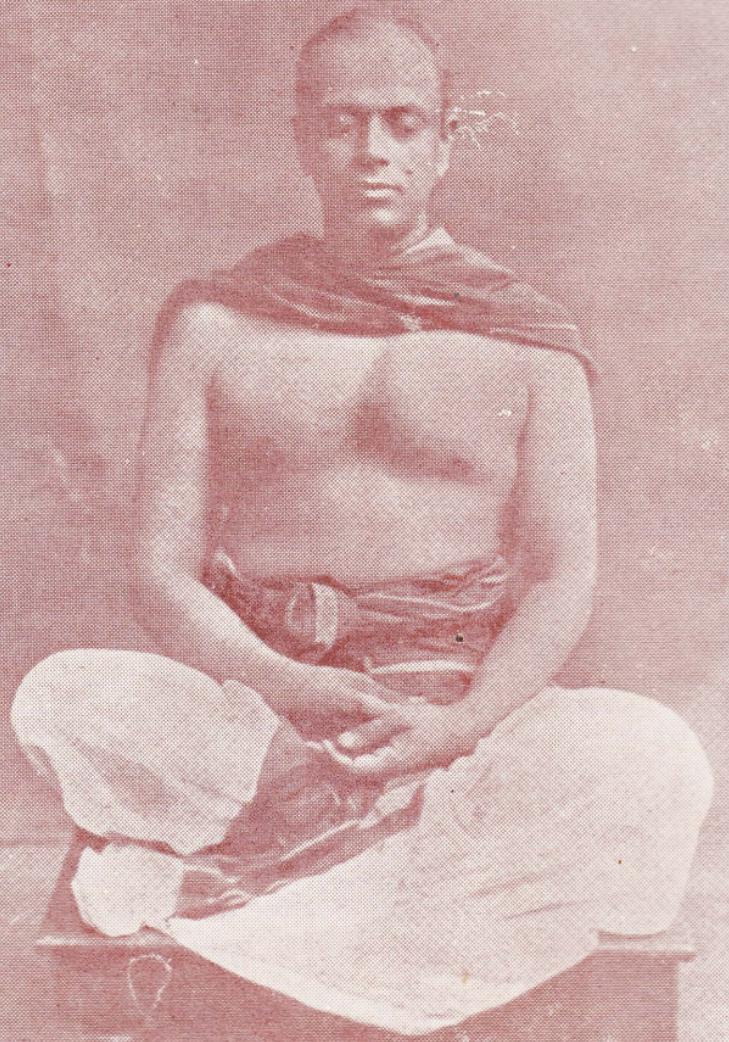
அன்பு நிறைந்த முதலியாரவர்களுக்கெழுதுவது :—

ஞாயிற்றுக்கிழமைக் கூட்ட விளம்பரத்தைக் கண்மதும்
என் உள்ளங் குளிர்ந்தது. வெகுபேரை நீங்கள் நேரே சந்தித்து
இவ்வரிய தொண்டிலே ஈடுபடுத்தியிருக்கிறீர்கள். இதிலே
மன்னர்ப் பிரிவுப் பிரதிநிதி அவசியம் சேரவேண்டும். புத்தர்
களுடைய பழைய கோயிலொன்று புதுப்பித்தற்குப் பத்து
லட்சம் ரூபா சேர்க்கும் முயற்சியிலே முன்னுக்கு நிற்பவர்
கள் பிரதம மந்திரியாரும் ஏனைய மந்திரிமாருமாம். ஸீ சந்தர
விங்கம் அவர்களுடைய பெயர் சபைக்கழைப்போருடைய
பெயர்களிற் சேர்த்திருக்கிறது போலும். ஏனைய சைவசமய
M. P. களும் இதிலே சேரவேண்டும். சைவசமய M. P. களுக்
குச் சமயமில்லையா? இது முழுநாராவதுநூற்று மாராக்கியை

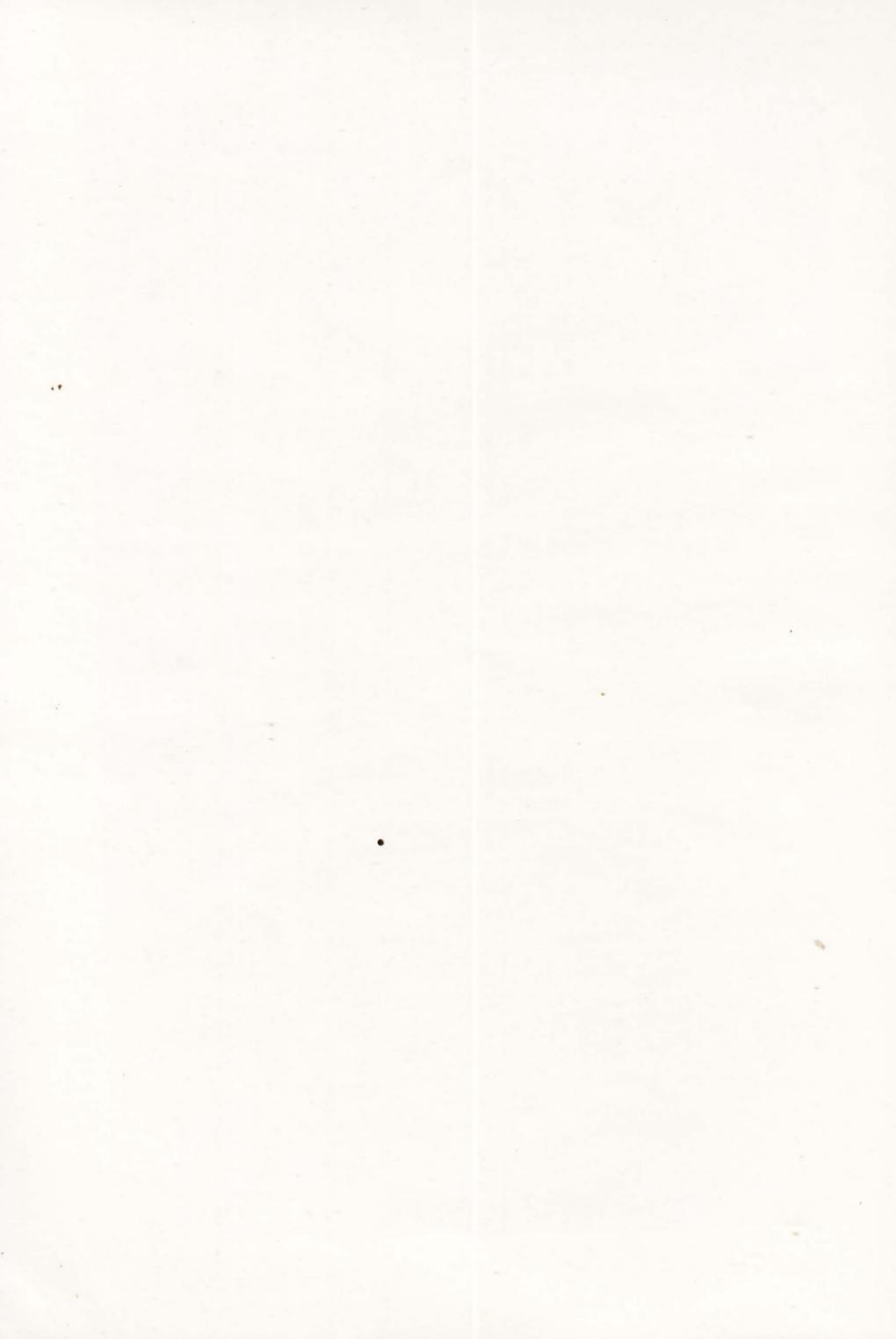
இதற்கு வேண்டிய பணம் இலங்கையிலே சேர்தல் அரிதன்று. அனோகர் தனித்தனி ஆயிரம் ரூபா கொடுக்கத்தக்கவர்
கள் இருக்கிறார்கள்.

தூபியிலுள்ள மரங்கள் செடிகள் தெரியக்கூடியதாய்க்
கோயில் photo எடுத்து அதற்கு ஒரு block செய்து, கையொப்ப
பப் பத்திரத்தில் அந்தப் படத்தைக் காட்டுவது நல்லது

இங்ஙனம்
சு. சிவபாதசுந்தரம்

யோக நில்டடயில் சேர் பொன் இராமநாதன்

திருக்கேதீச்சர புராணம்

1887, நவம்பர் மாதம் 7 ஆம் திகதி ரேயல் ஆசிய சங்க, இலங்கைக் கிளைக் கூட்டமொன்றில் திரு. டபின்யு. ஜே. எஸ். போக (W. J. S. Book C C S) அவர்கள் திருக்கேதீஸ்வரம், மகாதீர்த்தம் மாதோட்டம் அல்லது மாந்தோட்டை” என்னும் பொருள் பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை வாசித்தார்கள். திருக்கேதீஸ்வர வழிபாடுகள் என்ற இவ் வாராய்ச்சிக் கட்டுரை படிக்கப் பெற்றபின் னர், கெவரவ பொன். இமராநாதன் அவர்கள் எழுந்து நின்று வளங்கிய குறிப்பிரை மேல்வருமாறு.

பெரிய தலங்கள் அல்லது புனித இடங்கள் சிறப்பாக இந்திய கோயில்களுட் பெரும்பாலானவை ஸ்தல புராணங்களைக் கொண்டுள்ளவை என்பதும் அத்தலபுராணம் சம் பந்தப்பட்ட கோயிலின் வரலாற்றினைக் கொண்டிருக்கும் என்பதும் யாவரும் நன்கறிந்ததொன்று. திருக்கேதீச்சரத் துக்கும் ஒரு ஸ்தல புராணம் முன்னெருகாலத்தில் இருந்த தென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால் யான் விசாரணை செய்து பார்த்த விடத்து, சில ஏடுகளைத் தவிர வேறொன்றும் எஞ்சியிருக்கவில்லை.

மாண்பு இச்சீக்விள்லி

பதினெட்டு மூலம் கிட்டி வந்த ஒரு மாண்பு பெய்ணால் , 1881
 முன்பிட . எனின் செழியானவிடப்பட்டு கொல்கிக் கைஞ்சிலிருக்கு
 கூறுகிற ஸ்ரீராமா (200 மீட்டர் . 2 . 1 . W) நாயவு . நாய ஜெவி
 தூய கூங்கூட ம்பெர்க்குவோய மதுக்கர்க்கிராய , மூங்கிலைவு
 கீரிக்கிராயுடு ரூபு சூரியப் பாதுகாபலி மதுக்கா “ பெர்க்குவோ
 கூங்குவோபழுஷ சுந்தரைவிக்குடி , ஸ்ரீராமதுக்கிராம ஏதுப்பக
 க்குபிழுப்பு பாக்குப் புகுடுப்பக கீரிக்கிராயாக மலை குஞ்சா
 கூங்குரா பாக்குவோ ஸ்ரீராமாயுடு . நாயவு சூரைவு , நாய
 ஜெவியதுஞ்சுவு ஏதுபிப்பீல மகிஞ்சாக குஞ்சி

காபபெருகி ஸ்ரீராம கூங்கூடு ஸ்ரீராமதூத யாபுவு
 க்கூங்கூட மூங்கூட நாயவுப்புவுபுவு பாதுகாக்கிராயு யகிட்டு
 மக மூங்கூட மூங்கூட நாயவுபுவு கூங்கூடுக்காக கொல்க
 மதுக்கும்புவுக்காக கீரிக்கிராயாக கீரிக்கிராயு பெபப்புக்குப்
 பூரைக்குவோக்குடி . குஞ்சாகுதுக்குப்புக்குஞ்சு மதுக்காய மதுக்கா
 யுக்குடி சுகிஞ்சோக்குவோக்கு மூங்கூட நாய குஞ்சு மதுக்கு
 கூங்குடி மாந்தாக்கில் நாய குஞ்சு . வீங்மீக்குவோக்கு குஞ்சுபுவு
 மதுக்குவோக்கு ரமிகு குஞ்சுக்குடி சுகி குஞ்சுக்கு குஞ்சுக்கு
 மீக்குக்குக்கு குஞ்சுக்குக்கு குஞ்சுக்குக்கு

மெய்கள் டான் பிறஸ் விமிட்டெட்ட, 161, செட்டியார்ஜெதரு, கொழும்பு